

آمپول دیگوکسین 0.25 mg/mL (2 mL)

دسته دارویی: دیژیتال، گلیکوزید قلبی، ضد آریتمی

مکانیسم اثر: دارای چهار اثر مهم با مهار پمپ سدیم - پتاسیم در فاز چهارم پتانسیل عمل

۱. اینوتروپ (تأثیر بر روی قدرت انقباضی قلب) مثبت: افزایش قدرت انقباضی قلب

۲. کرونتروپ (تأثیر بر روی ضربان قلب) منفی: کاهش سرعت ضربان قلب

۳. دروموتروپ (هدایت الکتریکی در قلب) منفی: کاهش سرعت هدایت الکتریکی در قلب

۴. باتموتروپ (فعالیت خودکاری و ضربان سازی در قلب) مثبت: افزایش فعالیت خودکاری و ضربان سازی در سلول های قلبی

موارد مصرف: نارسایی احتقانی قلب (CHF) آریتمی های فوق بطنی (AF-PAC-Af) با پاسخ بطنی تند.

دوزاژ مصرف: ۰.۲۵-۰.۵ میلی گرم از راه وریدی به صورت آهسته طی حداقل پنج دقیقه رقیق شده و با مانیتورینگ ضربان قلب بیمار تجویز می شود.

توجهات پرستاری: ۱- دوز درمانی و دوز مسمومیت دیگوکسین به یکدیگر نزدیک بوده و معمولاً در فرم خوراکی دارو به صورت نصف قرص روزانه یا یک قرص با عدم مصرف در یک تا دو روز در هفته تجویز می گردد.

۲- آموزش علائم هشدار دهنده مانند تاری دید، زرد بینی، تهوع و استفراغ، سرگیجه و درد شکم که از علائم مسمومیت با دیگوکسین هست ضروری است.

۳- قبل و حین تزریق مانیتورینگ فشارخون و ضربان قلب ضروری است.

۴- هیپوکالمی، هیپرکالمی و هیپومگنیزمی می تواند باعث تشدید مسمومیت با دیگوکسین شوند بنابراین پایش این الکترولیت ها در بیماران دریافت کننده دیگوکسین ضروری می باشد.

عوارض:

آریتمی های قلبی، برادی کاردی، هایپو کالمی، عوارض گوارشی، عوارض چشمی، عوارض عصبی

